

Publicerad 2011-01-25 23:11 av anii

Förgät mig ej

Sist var det du och jag
Nu borrar sig hans
fingernaglar in sig i ryggen
river och skär
vill se något innanför hårt skal

Vill förstå hur han ska ta mig
Vill kunna reparera mig

Och jag blottar mig
för en ynka sekund
när mina ögon sviker mig
och visar bilder av din kontur

Men han hinner aldrig greppa
hinner aldrig förstå
innan jag stänger till
sväljer och låser

Jag förstår att det inte finns någon räddning
Jag är förlorad sen länge

Rullar över och vänder ryggen till
och när hans arm omsluter mig
känner han bara igelkottstaggar från min hud

Jag bad honom gå och rädda sig själv
Förklarade att hos mig
skulle han aldrig kunna få allt
och han är värd något bättre

Jag är bortom kontroll

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anii med Poeter.se id #36057 innehar upphovsrätten